

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” ieșe în săptămână.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administratiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dăruș în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. n. s-șu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 219.

Brașov, Luni-Mații, 3 (15) Octomvre

1895.

Nou abonament

la

GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Octomvre 1895 st. v.

Se deschis nou abonament la care invităm pe toți amicii și prietenii noștri.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	40 franci
pe șase luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

Administratiunea

„Gazetei Transilvaniei“.

Rezolvarea „pacinică.”

Brașov, 2 Octomvre v.

Cu o bucurie vedită alunță foile șoviniste ungueresci măsura cea mai nouă, ce s'a luat cu privire la cele 21 de școle românesce populare, ce sunt susținute din fondul școlar al fostului regiment I de graniță.

Ele ne spun, că deciziunea preamaltă, prin care aceste școle populare se declară ca școle comunale, s'a luat la propunerea ministrului de culte și instrucțiune, dr. Iuliu Wlassics.

Ceea ce este mai caracteristic, în comunicatele oficiose ale foilor ungueresci asupra acestei afaceri, se susține, că Wlassics Gyula a fost condus de intențiunii pacinice și că a vrut să rezolve cea afacere pe cale „pacinică”, căci după opozițiunea energică, ce a făcut-o până acuma guvernului comisiunea administratiune a numitului fond, ministrul ar fi avut motiv să propună chiar de-a se lua fondul școlar din mână acelei comisiuni și de-a se pune capăt activității ei.

Ne mirăm, că nu se susține pe

de-asupra, că membrii comisiunei administrative a fondului școlar grănițesc puteau să fie trași și în judecată, ca agitatori, și aruncați în temniță. Atunci generositatea dlui Wlassics ar fi apărut în conturi și mai grozave.

Dér se vedem, de ce natură este pretinsa pacinică rezolvare a divergențelor ivite în timp de 25 de ani între acea comisiune și guvern.

Grănițerii au dis: Fondul școlar ni-l'am făcut noi din banii noștri, prin urmare noi avem să și dispunem asupra școlilor înființate din acești bani. Și legea ne dă dreptul de a face acesta, ca reuniune privată ce suntem. Nimic mai clar, nimic mai just și îndreptățit.

Școlile românesce înființate și susținute cu bani românesci și conduse de Români, au fost și sunt un ghimpe în ochii tuturor guvernelor ungueresci, cari nu s'au gândit și nu se gândesc, decât de-a zădărnici cu încetul activitatea de sine stătătoare culturală a Românilor. Pentru care scop, scim și vedem prea bine.

Grănițerii noștri, când au înființat însă acel fond școlar, făseseră că nu s'au putut gândi la înaintarea scopurilor adversarilor neamului nostru. În conștiința tare a dreptului lor, ei au resistat energie timp de aproape 25 de ani încercărilor de a li-se lua din mână conducerea acelor școle.

Tôte svircolirile foștilor miniștri Trefort și Csaky n'au putut scote pe grănițerii din acest drept al lor. A trebuit să vină un Banffy, care împreună cu colegul său dela culte Wlassics să rezolve această importantă cestiune de drept și încă, se susține, pe cale pacinică. Și etă cum înțeleg d-nii Banffy și Wlassics această pacinică rezolvare, făcută fără scirea și invoirea celor, pe cari îi privește mai de-aprope:

Comunicatele oficiose spun, că în

viitor cele 21 de școle românesce, unele dintre cele mai bune școle populare, ce le avem noi Români, vor fi supuse întru toate autorităților comitatense, ér ca for mai înalt ministrului ungueresc de culte și instrucțiune publică. Comitetul grănițesc nu va mai putese aibă nici cea mai mică influență asupra conducerii lor. I se lasă numai administratiunea fondului, însă și aici este pus sub pază imediată, fiind împunernicit fișpanul comitatului Albei de jos, Zeyk Daniel, să controleze administratiunea fondului școlar și activitatea comitetului grănițesc.

După toate acestea — esclamă raportul oficios cu satisfacție — „este dată posibilitatea, ca în scurt timp să fiă și aceste școle din cele trei comitate (Hunedóra, Sibiu și Făgăraș) nisce propagatoare zelose a culturii patriotice“.

Am înțeles. Este la rândul grănițerilor, de-a lua cuvântul cu privire la această minunată „pace“.

Dr. Lucaciu în Roma. Lui „Pol. Corr.“ i se anunță din Roma, că Dr. Lucaciu din nou s'a exprimat și acolo, că grafierea osândiților în procesul memorandului a produs o impresiune excelentă asupra ocerurilor române din Ungaria. El accentuă, că Români catolici arată cea mai călduroasă alipire către dinastia Habsburgică și că dorița lor cea mai viuă ar fi să se delature controversale, ce există între ei și politica guvernului ungar.

CRONICA POLITICĂ.

2 (14) Octomvre.

În ședința de Sâmbătă a comisiunei financiare a camerei unguere, deputatul Pazmandy vorbind în cestiunea școlilor medii d-șe, că în gimnasiile române se pune atât de puțin pond pe instrucțiunea limbii maghiare, încât școlarii nu și-o însușesc de loc. Geografia și istoria se propun în acele școle cu tendințe hotărît dușmănoșe față cu Maghiarii. Ministrul se se mai periculoși și mai desperați deportați se află aici. Numele lor nu sunt cunoscute, nici diregătoriilor locale, pentru-că în momentul când părăsesc Tomsk-ul, li-se ia numele și se însamnă numai cu numeri. În urma caracterului lor primejdios, sunt supuși unei supraveghiări deosebite și foarte aspre.

Căpitanul Russanoff aflase într'aceea, că prin corumpere li-a succés să câștige pe ocazii incredințați cu paza lor, cari le ajutau la trimiterea scrierilor lor în Rusia. După-ce căpitanul a luat măsurile de lipsă, a pus poliția și militia să 'ncungiere într'o noapte edificiul, în care se afla tipografia, și după o bătălie sângeră, în care au fost răniți mai mulți soldați și esilați, i-a succés să prindă pe cei dinlăuntru și să-i așeze în temniță. Câte-va săptămâni mai târziu ajungând înaintea judecării, au fost pedepsiți cu o blândetă neobicinuită, fiind simplamente trimiși la nisce stațiuni mai îndepărtate. Tendința judecătorei era, ca să spargă banda, să-i așeze în mari depărtări unul de altul, ca ori-ce legătură între ei să devină imposibilă.

ingrijescă de legi, cari să pună capăt la aceste machinațiuni dușmane statului. La aceste ministrul Wlassics răspunde, că față cu gimnasiile române a ordonat cea mai strictă inspecțiune, și numai de curând a ordonat să se confiscă mai multe cărți școlare, usate în școlile naționalităților.

Dilele trecute s'a edat o ordinațiune circulară pentru armata comună în cestiunea căsătoriei civile și a matriculelor de stat. Ordinațiunea această conține aproape tot aceeași ce conține și ordinațiunea edată de ministrul de honveđi. În special este însă a-se aminti următoarea dispozițiune privitoare la atestatul de moralitate al miresei: Atestatul despre viața nepătată, precum și cultura socială corăspundătoare a miresei; mai departe, despre originea și raporturile ei familiare, trebuie să-l așternă toți ofiierii, și funcționarii militari neactivi, precum și gagiștii, cari nu stau într'o anumită clasă de rang. Atestatul are să-l dea preotul respectiv, și are să fiă sâmbsemnat și de autoritatea cercuală, cu eventualele observări. Ofiierii activi și funcționarii militari n'au să producă un astfel de atestat; are însă comandantul respectiv datorința de-a anunța, în raportul său de căsătorie, că respectiva mirăsă este cunoscută său nu comandai și corpului ofiieresc; și are să-și facă totodată observările de lipsă.

Diarele italiene „Caffaro“ din Genua și „Voce dela Verità“ publică următoarea scire de mare însemnătate: Cu ocașunea sârbărilor din Roma, ministrul-președinte italian Crispi se adresă către deputatiunea italiană din Triest cu cuvintele acestea: „Eu n'am încheiat alianța cu Austria, și nici n'o încheam, decât rămâneam atunci în post. Ori-ce s'ar d-șe, raportul nostru față cu Austro-Ungaria este și acum tot același ca și în 1866; nimic nu s'a schimbat de atunci. Spuneți concetățenilor voștri, că inima mea este a lor, și că Italia nu-i uită și nu-i va uita pe ei (!!). „Agenzia Stefani“ din contră afirmă, că scirea această ar fi neadeverată.

Politica colonială a Franciei a reputat o isbândă însemnată. Expedițiunea Ma-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Codul penal rusesc.

(Din Rusia celor doi Alexandri din urmă.)

Marte, 1890.

II. Cea mai nouă tragediă siberiană.

Gazeta „New York Tribune“ din 19 Ianuarie 1890 aduce dela un corespondent ocașional din Petersburg cu privire la ultima măcelărire de esilați politici întâmplată în Jakutsk următorul comunicat:

Petersburg, 1 Ianuarie.

Comunicările fôei „Times“ din Londra, privitor la o măcelărire de esilați politici, care s'ar fi întâmplat în tómnă trecută în Jakutsk, Siberia ostică, au produs aici senzațiune. În împrejurări normale, guvernul rusesc nu crede de lipsă a da o prea mare atențiune expresiunilor „Tunătorului“ britic, mai vârtos fiind-că-i este cunoscută poziția, ce o are nihilul Kacefskij, cunoscut sub numele de Stepniak, de câțiva ani în redacția dela „Times“. În cazul acesta însă au produs istorisirile acestei gazete un vifor de indignare în in-

tréga presă europenă, încât guvernul Țarului se vede necesitat a părăsi atitudinea sa de tăcere de până acum, și de-a da o lămurire oficiosă a întâmplării. El negă, că s'ar fi întâmplat vre-o măcelărire, admite însă, că în Jakutsk s'a întâmplat două bătăi sub următoarele împrejurări:

„Înainte cu un an i-se împărtăși departamentului d'aici al poliției secrete, că cele mai multe pamflete și proclamațiuni nihiliste, precum și alte publicațiuni revoluționare, nu numai că se scriu în Siberia, ci se și tipăresc acolo. În primul moment se părea asta cu totul de necređut, luându-se în vedere stricta controlă, sub care stau și deținuții și esilații din coloniile cele mari ale Țarului. Într'aceea totuși aflară de lipsă să cerceteze lucrul, și căpitanul Russanoff, unul dintre cei mai valoroși funcționari din secția a treia a cancelariei împărătesci, fû trimis în scopul acesta la Siberia. După multe cercetări i-a succés să descopere în Jakutsk existența unei tipografii foarte bine întocmită. Acest loc e cel de pe urmă, despre care s'ar puté presupune, ca să aibă presse nihiliste, pentru-că numai cei

mai periculoși și mai desperați deportați se află aici. Numele lor nu sunt cunoscute, nici diregătoriilor locale, pentru-că în momentul când părăsesc Tomsk-ul, li-se ia numele și se însamnă numai cu numeri. În urma caracterului lor primejdios, sunt supuși unei supraveghiări deosebite și foarte aspre.

Căpitanul Russanoff aflase într'aceea, că prin corumpere li-a succés să câștige pe ocazii incredințați cu paza lor, cari le ajutau la trimiterea scrierilor lor în Rusia. După-ce căpitanul a luat măsurile de lipsă, a pus poliția și militia să 'ncungiere într'o noapte edificiul, în care se afla tipografia, și după o bătălie sângeră, în care au fost răniți mai mulți soldați și esilați, i-a succés să prindă pe cei dinlăuntru și să-i așeze în temniță. Câte-va săptămâni mai târziu ajungând înaintea judecării, au fost pedepsiți cu o blândetă neobicinuită, fiind simplamente trimiși la nisce stațiuni mai îndepărtate. Tendința judecătorei era, ca să spargă banda, să-i așeze în mari depărtări unul de altul, ca ori-ce legătură între ei să devină imposibilă.

Raportul oficios observă apoi, că condamnații, după publicarea sentinței, au atacat dintr'odată escorta. Unii dintre ei aveau revolve, pe cari le folosiră în contra funcționarilor prezenți. Alergară soldați în ajutorul acestora, și pentru înfrânarea revoltei a fost de lipsă împușcarea câtor-va. Trei dintre cei rămași în viață fură condamnați la mórte prin ștrâng și ceilalți la muncă silnică.

Acastă declarațiune dată de guvern e privită pretutindenți ca foarte vrednică de credință“...

Pân'aici comunicatul oficios.

Véd cu mulțumire, că miniștrii Țarului nu sunt de tot indiferenți față de opiniunea lumii civilizate, și că pot fi siliți la lămurirea unora din faptele lor extraordinare, chiar de ar fi această lămurire și numai o minciună obraznică. Privind însă lucrul din punct de vedere moral, mai că ar fi fost mai bine, decât guvernul nici nu mai răspundea la imputările de barbarie și crudelitate făcută lui prin „Times“, decât să o facă asta într'un mod, care nu numai

dagascarului, întreprinsă de mai multe luni de zile contra acestei mari insule de lângă Africa s'a terminat în 30 Septembrie prin ocuparea capitalei Hovașilor, ocupare, care a fost urmată imediat de încheierea păcii. Pacea în acest caz înseamnă cucerirea din partea Francezilor a unei insule aproape atât de mare ca Franța în întreg. Prin poziția sa geografică, care constituie un punct central între Capul Bunei-speranțe, Indiile și intrarea Mării-roșii, insula Madagascar poate fi privită ca cheia Oceanului indian; posesiunea ei dă Franței o supremație de fapt peste căile maritime, cari duc spre Indii, China și Indo-China. Ceea-ce Franța a pierdut prin ocuparea Egiptului de către Englezi, va recâștiga în parte prin stabilirea unei puternice colonii și a unei importante stațiuni navale în mijlocul Oceanului indian, dize „Timpul.” Sunt mai bine de trei secole de când Franța are ochii atinți asupra Madagascarului. Deja sub Ludovic al XIV-lea bărbății de stat și navigatorii cei mai vestiți ai Franței au recunoscut însemnătatea acestei insule, și în diferite rânduri au ocupat unele puncte pe țărmurile ei. Este d'ér firesc, ca isbânda generalului frances Duchesne și luarea Tananarivei, capitala Madagascarului să fi primită cu entuziasm la Paris, și ca un mare dijar frances să dăcă, că data de 30 Septembrie însemnă îndeplinirea unei dorințe naționale nutrită de mult timp. În trei săptămâni din urmă, colona ușoră a generalului Duchesne a străbătut până în capitala Hovașilor, respingând pe dușman, învingând toate dificultățile și, în fine, a terminat campania, ocupând Tananariva și dictând pacea.

Din Orient nu încetă a sosi vești, cari numai liniștitoare nu sunt. În loc de-a se limpezi orisonul imperiului turcesc, se înoureză tot mai tare. Cum-că aproape toate veștile sosite până acum la noi din Constantinopol sunt cernute și s' hionosite, și cum-că stările factice din umbra seraiului sunt cu mult mai grave și pline de urmări, putem vedea din următoarea depeșă sosită din Atena care ne spune următoarele: Cinci-șeci de Armeni din Constantinopol s'au refugiat aici. Ei spun, că deputațiunea monștră din zilele trecute la Pörtă nu a avut de scop a preda numai o petițiune, ci *comitetul escultiv armenesc a voit să proclame formal revoluțiunea în Constantinopol.* Din cauza aceasta și-au fost propus se *asvêrle palatul Jaldiz*, locuința Sultanului, cu dinamită în aer, ér pe *Sultanul*, pe marele vizir *Said-pașu*, ca pe unii, cari sunt de origine Armeni, și s'au făcut trădători intereselor armene, *au voit să-i omóre.* Conjurațiunea fu tradată însă prin un anumit servitor al camerariului Ragib, cărui servitor i-se încredințase aședarea dinamitei într'un ascunziș al palatului.

că dovedesce neadevărul, dar e și stupid și comic.

Măcelărirea esilaților politici din Iakutsk s'a întâmplat în Martie trecut, așa-déră înainte cu un an. Chiar și într'o țără, unde cruzimea și violarea dreptului nu sunt un lucru neobișnuit, un caz de felul celui de la Iakutsk—este un eveniment,—împușcarea a 15—20 de esilați fără putere de apărare, străpungerea unei femei cu baioneta, spânzurarea a trei dintre cei rămași în viață și condamnarea tuturor celorlalți la muncă silnică — asta e ceva, ce trebuie să atragă atențiunea și a celei mai fără grije și mai indiferente preșe. Cu toate acestea și cel mai atent cetitor de foi rusești în zadar ar fi căutat în colónele acestor foi vre-un raport scurt séu și numai o amintire scurtă a acestei măcelăriți în masă. Dece luni de zile se înveli presa rusescă în cea mai adencă tăcere cu privire la această afacere, nu că dóră redactorii rusești n'ar fi aflat nimic despre ea, nu că dóră ar fi vécut în împușcarea de ómeni nevinovați și străpungerea de femei ceva indiferent, ci numai pentru că în gura lor era călușul censurei. Eu însu-mi

In contra uneltirilor maghiare.

Ne servesce spre bucurie, când putem înregistra câte-o pășire demnă, și energică față cu uneltirile adversarilor, cari caută totă ocașiunea pentru de-a ne umili.

Un pas de-asemena natură, care își face actualmente turneul în presa ungurescă, l'a săvârșit de curând d-l paroch *Valeriu Popovici* din Sibiel, în comitatul Sibielului. Fiind provocat printr'o hărțiă ungurescă din partea oficiului fisolgăbirăesc din Seliște, ca să compună uisce date privitoare la serbarea mileniului unguresc, d-sa a retrimis fisolgăbirăiatului hărțiile, pe lângă câte-va observări rezolute și demne, arătând între altele, că 1) „nu-și pôte da nici de-cum concursul la serbarea mileniului, pus la cale de aceia, dela cari noi nu avem nici un bine”; 2) ca preot își are mai marii séi, și până când nu primesce ordin dela aceia, nu se simte dator a se supune poruncilor administrațiunei politice; 3) pe baza legii de naționalitate pretinde, ca or-ice hărțiă i-ar veni dela administrațiunea politică, să i-se trimită în limba lui maternă, căci în cas contrar hărțiile, ce i-s'ar trimite în viitor pe cale administrativă în limba maghiară, le va respinge.

Trebuie să reamintim la locul acesta și declarațiunea demnă, ce o dase mai deunăđi vrednicul vicar al Sălagiului, *Alimpu Barboloviciu*, cu ocașiunea călătoriei ministrului-președinte Banffy la Șimleu. Fiind provocați de primăria orașului de a se presinta printre deputatiuni înaintea lui Banffy, comitetul parochial în frunte cu dl. vicar ca președinte și dl. I. P. Lazar ca secretar, a răspuns printr'o scrisoare oficiosă, că „*între împrejurări actuale naționale și politice biserică, atât de triste pentru noi Români, nu pot lua parte la festivitățile aranjate în onóra deputatului dietal al aceluia cerc, br. Banffy Dessó.*”

Ce bine ar fi dacă un răspuns atât de bărbătesc și demn ar servi de învățătură multora dintre noi, cari în atingerile lor cu autoritățile publice se înjosesc și compromit adese-ori nu numai pe sine, ci și întreaga cauză națională, pe care pretind a o reprezenta!

La acest loc amintim și scirea, ce se comunică din Caransebeș cu privire la *adunarea comitatului Caraș-Severin* de Vinea trecută. În această adunare, dl. Coriolan *Brediceanu* adresă vise-spanului interpelarea că ce măsură va lua față de acei conducători de matricule cari schimonosesc numele acelora, pe cari îi introduce în matricule, de óre-ce într'un paragraf al legii se dize, că nimenea nu are voe să porțe alt nume, de cât al familiei și pe care *'il dau părinții séu tutori.* Vice-spanul a răspuns, că va stărui ca *numele române să rămână neschimbate*, ér traducerea lor în unguresce să se noteze în parantesă. La o altă interpelare a dlui *Brediceanu*, vice-spanul a răs-

țin și oțesc cinci până'n șese foi rusești, între cari „Gazeta rusă” din Moscova, „Viestnik Europa” și „Revista ostică” din Iakutsk, care apare așa d'éră în capitala Siberiei ostice, numai în mică depărtare — după cum este a sa înțelege depărtarea în Siberia— dela locul tragediei. Nici o singură vorbă, nici una! Se vede, că guvernul n'a îndrăsnit să presinte poporului a facerea nici în lumina dorită de el.

Dacă ar fi fost un lucru drept, o apărare legitimă, pentru guvernul ce n'a declarat, simplamente, că esilații politici din Iakutsk au fost făcuți prizonieri și condamnați, pentru că întrețineau o tipografie secretă spre scopuri revoluționare; că la părăsirea salei au făcut un atac înarmați în contra vardei, că a fost deci necesară sugrumarea revoltei chiar și cu prețul vieții unora din ei? Singura cauză, care l'a reținut de-a face această, a fost téma de a nu provoca cercetări și lámuriri. El spera, să țină întreg poporul rus în recunoștință nu numai ce privește aménunțele, dar chiar și cu privire la însă-și măcelărirea.

(Va urma.)

puns, că limba *școlii de agronomiă*, ce se va deschide în curând în *Loșoj*, va fi cea a elevilor, adecă a Românilor, cărora însă li se va propune și limba maghiară. În total, Românii la această congregatiune s'au purtat brav.

Serbarea mileniului.

Maghiarii își întetesc pregătirile lor pentru marile serbări ale mileniului. Ei desfășură un zel extraordinar, când e vorba de pompa, cu care vor să spariă lumea. Dacă ar fi după ei, ar muta chiar și munții dela un loc la altul, numai ca să dovedescă, cât de năprasnici au fost strămoșii lor, cari au venit aci din fundul Schithiei, îmbrăcați cu piei de fiare sălbatică.

Se înțelege, că în dispozițiunea această sufletescă a lor, nu le pasă de nici o cheltuială, fiă cât de ne-bună și de estra-vagantă, ce se cere pentru strălucirea acestor serbări, și votéză toate cu atât mai ușor, cu cât știu, că merge pe spinarea mise-rei plebe contribuente a „patriei comune.”

Lăsăm să urmeze aci o schiță, despre cele ce se pregătesc:

Comisiunea camerei ungare, însărcinată cu arangierea serbărilor mileniului a ținut Sâmbăta trecută o adunare, sub președințiia lui *Coloman Szell*. Din partea guvernului au fost de față miniștri *Banffy, Perczel și Daniel*.

Înainte de toate s'a acceptat concep-tul general, ca punctul principal al serbărilor să-l formeze un act de drept public, manifestat prin punerea pietrei fundamentale la monumentul dela *Pasztaszer*. Din contră însă au fost respinse două propunerii și adecă: ca cu ocașiunea mileniului să i-se asigure stégului maghiar locul ce i-se cuvine atât pe castelul regal din Buda, cât și pe palatele ambasadelor și consulatelor austro-ungare; și a doua propunere, ca la ședința comună ce se va ținé cu ocașiunea deschiderei noului palat al camerei să fiă de față și monarchul.

S'a cetit apoi rescriptul ministrului președinte, care cuprinde toate monumentele ce se vor ridica și toate festivitățile ce se vor arangia din incidentul mileniului. Rescriptul în scurt conține următoarele puncte principale:

Majestatea Sa a pronis, că va petrece în cercul Maghiarilor timpul de câte-va luni, în cari vor fi punctele principale ale serbării milenare.

Serbările, cari vor dura șese luni se vor începe cu *deschiderea espoșiției* prin *Majestatea Sa*, la 2 Maiu.

În 3 Maiu se va celebra în biserica din Buda un *serviciu divin festiv*, în ființa de față a monarchului.

Până în 10 Maiu se vor ținé *liturgiile festive* în toate bisericile din Ungaria.

În 5 Iunie se vor espune pe trei zile, vederei publice, *coróna St. Ștefan* și insigniile de încoronare.

În 8 Iunie, punctul central al serbărilor, va fi *conductul festiv în Buda*, la care monarchul va privi din balconul palatului, cum va trece pe dinaintea lui. La acest conduct vor lua parte banderile comitatelor, magnații, deputații etc. Tot în această zi se va ținé și prima *ședință festivă* comună a ambelor camere în noul parlament.

Dela 25—28 Iunie se vor arangia *serbări sociale*, și se vor pune diferite *pietri fundamentale*.

În primele zile ale lui Septembrie se vor deschide în mod festiv *școlile* ridicate de stat.

În 11 Septembrie se va desvêli monumentul *Măriei Teresia* în *Pojuu* și monumentul *milenar* din *Theba (Dévény)* ér în 20 Sept. monumentul din *Semlin*.

În 27 Septembrie se va preda, în ființa de față a monarchului, *Porta de fier* circulației publice. La această serbare vor fi *invitate și România și Serbia*.

La finea lui Octomvre *închiderea espoșiției milenare*.

După-ce comisiunea desbătută punct de punct, rescriptul fu primit fără schimbări. În cestiunea serbărilor milenare comisiunea va raporta în curând ambelor camere

România agricolă.

IV. Causel stărei desolate de astăzi. (Urinare).

O consecință fatală a acelei măsuri, nu îndestul de bine chibzuită a fost, că pe nesimțite exploatarea moșiilor mari a ajuns în mare majoritate a lor — pe mânilor arendașilor. În județele Munteniei ađi poți numera pe degete pe proprietarii moșiilor mari și mijlocii, cari își caută singuri de ele. Dela anul 1864 încóce proprietarii, sub influința concurenței înverșunate, ce le-o făceau arendașii vecini, n'au mai putut face nici o îmbunătățire séu instalațiune pe moșiile lor, și numai că au vécetat și o au încurcat de ađi pe mâne.

Nu numai că dela 1864 încóce nu s'a mai făcut aproape nimic pe moșii, cu tot avântul enorm al plurgării ca întindere, dér s'au ruinat, pierdut și distrus și acele puține ecarete și vite, ce au fost pe moșii. Din vr'o 120 velnițe de spirt, ce erau și lucrau în țără, ađi abia au mai rămas vr'o 40; celelalte au sistat lucrările, s'au ruinat și desființat; fênațe și pășuni au dispărut și cu ele numărul însemnat de vite mari și mărunte.

Proprietarii încurcați în datorii, ca să scape de ele, au început să atace fondul, mai întâiu să taie pădurea, apoi să o islăzuescă cu totul, și să facă arătură din ele, pentru a mări suprafața destinată culturii grăului. Și acesta nu mult a folosit, au trebuit să le dea în arândă, ori să le vëndă.

Proprietarii din Moldova, cari în majoritatea lor s'au mântinut până în anii din urmă în căutarea moșiilor lor, au fost ruinați séu mai bine sdrobiți cu totul prin rășboiul vamal cu Austro-Ungaria, și închiderea graniței. Ei nu numai că avéu economii mai frumoșe și mai bine înzestrate decât cei din Muntenia, dér le și cultivau mai bine decât ei, din cauză că ținéu vite multe și frumoșe.

Numărul și valoarea vitelor, făcea jumătate din venitul și valoarea moșiei lor, — și de-odată se vécură în imposibilitatea de ale mai vinde cu preț. Ca să se asocieze cu toții laolaltă, prin adunarea de capitale mari, să formeze fabrici de conserve, cari să utilizeze și consume carnea și legumii, și să-și esporteze cu bun preț, — ei n'au făcut-o. Ei au desfăcut ciređile lor mari și frumoșe, mai pe nimica, și imitând esemplul celor din Muntenia, au trecut la cultura de cereale pură, și fără economia de vite.

Consecințele au fost: că foarte multe moșii mari au ajuns în mânilor arendașilor ovrei, ér proprietarii lor — ruinați. Ađi ne mângăiam cu faptul, că ómenii de parale, cari au făcut averi mari prin devastarea și distrugerea moșiilor din Muntenia, se duc de-și cumpără moșii în Moldova, unde isprava dênșilor va fi tot așa de frumoșă, ba mai de devastat, de-órece Moldova era mai înaintată în cultură și bunăstare. Fiind-că în Moldova unui proprietar séu arendaș de acolo îi trebuiesc să aibă un capital mult mai mare de exploatare decât în Muntenia, de aceea moșiile și arândile au scăput mult în valóre și în preț în Moldova, deși pământul mai bun,

mai variat și-ar permite să faci tot felul de cultură. Fânate, pășuni și păduri se găesc încă destule acolo, și de bună calitate.

Cât pentru țărani, pământul ce l-au căpătat ei la 1864, cele 8, 10, 12 pog. ale lor, a fost destul să le împartă odată între copii, ca să capete unul câte un pogon, un pogon și jumătate, pământ de cultură cu islaz și cu fânaț cu tot, și sôrtea lor ca țărani să fiă pecetluită pentru tot-deuna și să rămână tot în bordeie și colibă să locuască.

Comuna rurală ca persoană juridică numai cu numele, însă cu primar, notar, preot, învățător, dependentă și pusă la discrețiunea proprietății mari și a noului venit, a arăndașului și ômenilor săi, asemenea n'a fost menită de a ridica morala și bunăstarea materială a populațiunii dela sate.

Totă lumea știe, ce rol umil, și de compătimit are preotul dela noi: fără cultură suficientă și fără stare materială independentă; el trebuie să se ducă și cêră vitele și să ia pământul de cultură în dijmă dela arăndașul proprietar alături de păstorii săi.

Primarul decă e țeran, de asemenea decă este dintre albastrime, este recrutat dintre foștii împiegați ai moșiei, și dat afară, mâne ori poimâne, ér trebuie să se rôge de proprietar séu arăndaș, ca să-l primască în serviciile sale.

Că ce rol umil jôcă și în ce dependență sunt de fapt acești stêlpi ai comunei nôstre rurale, am avut ocaziunea să vedem de repețite-ori în excursiunile nôstre amintite mai sus, unde ne-au adus pe primar și notar din al doilea și 3-lea sat pe la 11 ôre nôptea, pentru ca să ne certifice esistența și proprietatea obiectelor. Tot-odată am putut vedé și ce temeiu mare poți pune pe certificarea lor — deși valôrea subscrierii lor merge până la Curtea de Casație.

(Va urma).

SCRIRILE DILEI.

2 (14) Octomvre.

Dela curtea română. M. S. Regele și M. S. Regina României își vor lua reședința în palatul din capitală pe la 8 Noemv. Altețele Lor Regale prințul Ferdinand și prințesa Maria vor lua reședința în palatul dela Cotroceni numai pe la începutul lunii Decemvre. Din Sinaia se depeșeză, că prințul și prințesa de Saxa-Meiningen au plecat alaltăieri la ôrele 1.30, cu trenul regal, la Predeal, de unde și-au continuat drumul cu trenul ungar, pentru a-se introduce în Germania. Eri Duminecă, la aceeași ôra a plecat și prințul Leopold de Hohenzollern-Sigmaringen, fratele M. Sale Regelui, ér fiul său prințul Wilhelm va mai rămâne câte-va zile ca ôspe al familiei regale române.

Limba germană în școlile populare. Cum se știe, ministrul de culte într'un rescript adresat magistratului Budapestei, întrebare de curând, că ôre n'ar fi consult, de a-se elimina limba germană din școlile elementare ale capitalei ungare, Magistratul orășenesc a predat rescrip autorităților scolare comunale spre apreciere. După desbatere mai lungă majoritatea acestora s'a exprimat pe lângă susținerea instrucțiunii limbei germane, până când minoritatea a înaintat vot separat. Este întrebarea acum, ce va hotări ministrul șovinist.

Un succes al guvernului român. Guvernul otoman a permis, în urma intervenirii guvernului român, înființarea unei școle de comerț la Salonio, ca școlă de stat românescă, și având dreptul de-a arbora la solemnități tricolorul românesc.

Loteria mică. Ministrul de finance ungar face cunoscut, că în țările de sub corôna ungară se sisteză jocul la loteriile din Linz, Graz și Lemberg.

O volnică. Cum anunță „Narodnie Noviny“ din Turoț-Sân-Mărtin, în 5 c. merse vice-spanul comitatului Turoț, însoțit de mai mulți gendarmi, la locuința cunoscutului conducător slovac, Paul Mudrony, și îi luă acestuia „cu puterea“ arhiva senioratului, pe care Mudrony o păstra la sine, fiind el inspector al senioratului.

Desconcentrările trupelor române, cari au luat parte la manevre, au început deja de Vinerea trecută. Direcțiunea câilor ferate a luat dispozițiuni, ca toate trupele, cari compun corpul I și al II-lea de armată să fiă transportate la reședințele lor, unde urmază a fi desconcentrate.

Desvălire de monumente. În ziua de 8 Octomvre se va face la Bacău desvălirea busturilor regretaților V. Alexandri și M. Kogălniceanu. Primul bust este așezat în grădina din fața primăriei, celalalt în grădina publică. Primăria Bacăului face mari pregătiri pentru sêrbătôrea acestă.

Școlă română în Sofia. În urma intervenirii guvernului român pe lângă ministrul, bulgar s'a înființat la Sofia o școlă română de băeți și fete.

Lemne de fag, stânjinul de 4 metri, se vând dela oraș, de mâne încolo 3 (15) Oct. cu fl. 8. 20 cr. loco Magazin, transportate la locuințe fl. 9.

Recunoștință armatei și Regelui.

După încheierea marilor manevre române, executate de corpul I și al II-lea de armată, Regele a dat oficerilor superiori un mare banquet la palatul regal din Bucuresci, la care au luat parte Majestatele Lor, părechea moștenitôre, toți principii și principesele străine în 27 Sept. v. sêra, d-nii general C. Poenaru, ministrul de resbel; general J. Lahovari, șeful marelui stat-major al armatei; generalii de divizii: Barozzi, Arion, Berendei; generalii de brigadă: Cruțescu, Algiu, Băicoianu, Salmen, Iarca, Candiano-Popescu, Argintoianu, Carcalețeanu, Popescu; medicul-inspector general doctor Theodori; atașaii militari, ofițerii străini cari au asistat la manevre, toți ofițerii superiori șefi de corpuri și serviciuri; Casa militară a Soveranului și suitele principilor; în total peste 150 persoane.

La sfârșitul mesei, M. S. Regele Carol ridică următorul toast:

„Ostașii din toate unghiurile Olteniei, din vârfurile Carpaților, de pe țermurile Dunărei, au ascultat chemarea Mea, și sunt astăzi întruniți împrejurul capitalei, care de la rêsboiu nu a mai vădut o concentrare așa de impunătoare. Bucurescii, unde curge isvorul vieții nôstre politice, privește cu dragoste și mândrie armata, și toți au alergat în câmpii, spre a saluta aceste două corpuri ca o falnică parte a puterii nôstre militare. Mare este încrederea ce țara are în ostașii săi; mai mare este însă, răspunderea nôstră. Trebuie să muncim, dér, și în nôpte și să gândim neîncetat la datoria nôstră, fiind-că numai, ast-fel putem rêsplăti marile jertfe ce țara face pentru apărarea sa.“

„Cu viață satisfacăție am constatat și anul acesta progrese în instrucția trupelor; mulțumindu-vé pentru silințele vôtres, închin acest pâhar în sănătatea corpului I și al II-lea de armată, cari au atras mulțumirea mea.“

Aclamațiuni viue și călduroase salutară cuvântarea Regelui.

După care d. ministru de resbel rosti următoarele cuvinte:

Sire,

Anul acesta corpurile I și al II-lea de armată au avut fericirea și onôrea de a manevra sub ochii Majestaților Vôtres și sub ochii ilustrațiilor Voștrii ôspeți, cari au putut constata instrucția și bărbăția cu care soldatul român este în stare a-și face datoria ori-când va fi chemat.

Manevrele din acest an au și un alt interes: acela că ele s'au executat în regiunea fortificațiilor capitalei, capitala României, pe care Majestatea Voastră, în urma izbânzilor dobândite cu armata, ați întărit-o și ați făcut din ea una din cele mai întinse și mai moderne cetăți ale Europei. Ați clădit, ast-fel, cetatea care va fi bastionul Dinastiei române și scutul apărării naționale.

Armata, recunoscătoare Majestații Vôtres, și tot-d'a-una plină de admirație pentru Majestatea Sa Regina, Vê dice: Să trăiți Sire! Să trăiescă Majestatea Sa Regina! Să trăiescă Altețele Lor Regale prințipele Ferdinand și prințipesa Maria! Să trăiescă prințipele Carol și prințipesa Elisabeta! Să trăiescă Iluștrii Voștrii Ôspeți!

Cuvintele aceste înflăcărară pe ôspeți, și în timp de câte-va minute sala rêsuna în strigăte de „ura“ și „trăiască“.

Coresp. „Gaz. Trans.“

Purcăreni, Octomvre 1895.

În comuna Purcăreni, atât de liniștită până acum, se desfășură nisce evenimente, ce sunt de natură a sgudui liniștea și pacea între locuitori.

De 43 de ani funcționează ca paroch în această comună d-l Ion Bogdan, care în decursul acestui timp își dete totă silința de-a susține pacea și buna înțelegere între poporenii. Ajuns însă la bătrânețe, bătrânul paroch simția trebuința de-a avé lângă sine pe fiul său, pe care îl înduplecă de-a merge să studieze teologia spre a-i pute urma în oficiu. E de însemnat însă, că fiul bătrânului paroch își avea poziția sa asigurată ca funcționar în Brașov. Pe lângă aceea era bărbat căsătorit și cu familiă. Pôte deci ori-cine să înțelégă, că în astfel de împrejurări nu-i era ușor de a-și părăsi postul pentru a-și crea o carieră nouă. A făcut-o însă la stăruința bătrânului său tată și a locuitorilor din comună, cari doriu să-l aibă pe d-sa ca preot, și în al cărora sin spera cu drept cuvânt, după cum steteau lucrurile pe-atunci, că se va bucura de liniște și pace, ca astfel împreună cu credincioșii săi să pôta lucra pentru prosperarea binelui obștesc.

Până aici lucrurile au mers bine, tinerul a absolvat teologia, și acum avea să urmeze alegerea lui de preot. Concursul, ce s'a amânat de mai mult timp, s'a deschis în vèra această. Eram siguri, că alegerea se va face în totă liniștea, deôre-ce înțelegerea între noi, precum se vede din cele duse până aci, era așa ducând făcută de mult, și atențiunea ne era îndreptată asupra unui singur candidat, pe care aveam datorința creștină de a-l susține.

Dér ce să vedî? La alegere ne pomenim cu un nou candidat, în persoana d-lui Toma Giurgiu, preotul din comuna învecinată Zizin, despre care, mai ales fiind-că d-sa e ginere al parochului din Purcăreni, se credea cu siguranță, că va fi un sincer sprijinitor al candidatului Bogdan. S'a vădut însă cu ocaziunea alegerii, că d-sa a pregătit terenul încă de mult pentru sine însuși, și nici n'a prea fost alegător în căutarea mijlocelor.

Se dice în Statutul organic, că preotului candidat nu-i este permis a merge în comună, ce a concurat, timp de 8 zile înainte alegerii. D-l Giurgiu însă venia ziua, ca și nôptea în Purcăreni, dând ômenilor mâncare și beaură. Apoi parochului comunei nici nu i-s'a permis a asista la alegere, pe cuvânt, că în prezența d-sale ômenii se geneză a da votul cui voesc. Nu soiu intru cât acest motiv a fost séu nu just, consecințele însă au arătat, că celor de partida d-lui Giurgiu li-a fost bine venită împregiurarea această, pentru-ca, simțindu-se ast-fel necontrolați, se lase afară pe unii dintre votații d-lui Ioan I. Bogdan. Așa poporeni Vlad Pitiș și Nic. Prejmereanu au votat pentru d-sa, în protocol însă n'au fost induși.

După toate acestea ne-a surprins mult, când am aflat, că scaunul protopopesc, cu desconsiderarea protestului făcut, a întâ-

rit această alegere contrară dispozițiunilor Statutului organic.

Pe baza sentinței Scaunului protopopesc de d-to 7 Iulie c. s'a trimis și o comisiune investigatôre pe ziua de 7 Iulie. Despre sosirea acestei comisiuni a avut cunoscință la timpul recerut numai d-l Giurgiu cu partida sa, pe când d-l I. I. Bogdan abia a aflat despre asta în ziua sosirii la 12 ôre, — lucru ne mai pomenit acesta.

Se svonesce acum, că cu toate acestea chiar și Ven. Consistoriu ar fi întărit această alegere, lucru, ce nu ne vine a crede. Pe popor, care și așa e destul de amărit, singura cale de a-l liniști ar fi anularea alegerii și sêvirșirea unei alegeri noué, care să se facă mai consciențios și pe calea legii. Avem încredere în prevederea și grija forurilor mai înalte bisericesci, dela cari atêrnă restabilirea liniștei și mulțumirii între parochienii acestei comune.

Un credincios.

Avis.

S'a convocat, după cum se știe, adunarea generală a „Societății pentru crearea unui fond de teatru național român“ pe zilele de 14 (26) și 15 (27) Octomvre a. c. la Brașov.

Comitetul aranjator se va îngriji, ca fiă-care ôspe să primască pe atunci *cuartir gratuit*.

Rugăm deci, ca cei ce doresc a lua parte la adunarea generală, precum și la festivitățile, ce se vor arangia cu acea ocaziune, să binevoescă a-se insinua până cel mult în 10 (22) Octomvre c. la d-l Grigorie Birea, comerciant în loc, spre a se pute lua măsurile de lipsă pentru încuarterare.

Brașov, 1 (13) Oct. 1895.

Comitetul de primire.

Congregațiunea din Deva.

(Telegramă particulară a „Gaz. Trans.“)

Deva, 14 Octomvre. În congregațiunea de astăzi, membrii români au luptat cu energiă și demnitate. În cauza sêrbărilor mileniului, apoi privitor la cererea comitatului Ciomad de-a se preface toate școlile populare în școle de stat, cu alte cuvinte de-a se maghiarisa întréga instrucțiune poporală, membrii Francisc Hossu Longin, Vasile Demian și Dr. Aureliu Munteanu au ținut energice vorbirii. Membrii români au rămas însă în minoritate. Ședința continuă.

DIVERSE.

Cărciumile și căile ferate. Foile rusesci spun lucruri aprôpe fabuloșe despre bêtura de rachiu la lucrătorii dela căile ferate din Siberia. Linia ferată, ce se construiesc acum, de-alungul imperiului ghețos, a atras foarte mulți lucrători, cari firesc béu la rachiu pe'ntrecute. Numărul cărciumelor, ce s'au deschis de-alungul liniei este inspăimântător. Pentru dreptul de cărciumărit în nisce sate amărite și neînsemnate se plătesc 6000 ruble la an. Venitele pe și la câte-o cărciumă situată în locuri mai populate este dela 800—1200 ruble, ér în sêrbători acest venit trece peste 2000 ruble. Lucrătorii dau pe rachiu tot ce câștigă, și astfel cărciumarii din vinderea rachiuului se îmbogățesc foarte tare.

Literatură.

În editura librăriei Leon Alcalay din Bucuresci (Calea Victoriei 37) a apărut: Gramatica pentru clasa III primară, întocmită după programa oficială din 1895 și aprobată de ministrul instrucțiunii publice din România, scrisă de: A. I. Odobescu și V. Gr. Borgovan. Un exemplar legat în scôrță 65 bani.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Octomvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.35
Renta de corone ung. 4%	99.25
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.20
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.30
Bonuri rurale ungare 4%	98.—
Bonuri rurale croate-slavone.	—
Imprum. ung. cu premii	160.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	144.75
Renta de hartie austr.	100.75
Renta de argint austr.	101.—
Renta de aur austr.	121.70
Losuri din 1860	152.—
Actii de ale Bancei austro-ungar.	1066.—
Actii de-ale Bancei ung. de credit.	485.25
Actii de-ale Bancei austr. de credit.	401.60
Napoleonori.	9.55 1/2
Marci imperiale germane	58.90
London vista	120.35
Paris vista	47.68 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.25
Note italiene.	45.25

Cură de toamnă

în Nou.

Subscrișul are onore a face cunoscut on. publică **Restaurația din Elisium au aranjato și pentru împrejurările iernatice unde se vor servi mâncări calde și reci.**

Rugându-mă pentru sprijin binevoitor sunt

cu distinsă stima
Friedrich Schmidt.

800,1—3

Nr. 523—1895.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător secundar la școala centrală grănițărăscă din Mărgineni, comitatul Făgărașului, pe lângă un salariu anual de 300 fl. apoi cvartir și lemne de foc, prin acesta cu termenul până la 21 Octomvre st. n. a. c. se escrie concurs.

Refiectanții se-și trimită suplițele instruate cu documentele prescrișe de lege la

Comitetul administrator de fondul și școale centrale grănițărăscă din fostul reg. rom. I.

Sibiul în 12 Octomvre 1895.

799,1—2

Nr. 0587—1895.

PUBLICAȚIUNE.

Mai jos amintite obiecte aparținătoare orașului Brașov și aflătoare în orașul și în comunele rurale se vor închiria pe cale publică de oferte la oficiul orașenesc economic pe durata din 1 Ianuarie 1896 până la 31 Decemvre 1900.

Pertractarea de oferte va avea loc Joi în 24 Octomvre a. c. înainte de prânț la 11 ore.

Refiectanții au de a-și ascerne cel mult până în 24 Octomvre 1895 înainte de prânț la 10 ore la amintita autoritate ofertele scripturistice închise, provădate cu un timbru de 50 cr. și cu un vadiu de 10% din chiria oferată pe an.

Ofertul are să conțină cu acurateță numirea obiectului asupra căruia se reflectă, în fine dechierațiunea, că oferentului i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lor. Aceste condițiuni se află la oficiul economic orașenesc în decursul orelor oficiosee spre esaminare din partea fiă-căru.

Chiria oferată are de a-se aminti în ofert în cifre și litere.

Obiectele de închiriat sunt:

I. In orașiu:

1. Cărciuma în Dirste.
2. Cărciuma în Timișul de jos.
3. Cărciuma în Timișul de sus, esclusive livada situată dincolo de șosea.
4. Cărciuma dela obor (locul tîrgului de vite).
5. Cărciuma de lângă Bêrsă.

II. In comune:

1. Curia în Krizbav.
2. Cărciuma în Pörtă (Bran).
3. Hanul în Vlădeni.
4. Curia și posta în Vlădeni.

Brașov, 21 Septemvre 1895.

793,3—3

Magistratul orașenesc.

Cursul pietei Brașov.

Din 12 Octomvre 1895.

Bancnote rom. Cump.	9.49	Vënd.	9.52
Argint român. Cump.	9.44	Vënd.	9.50
Napoleon-d'ori Cump.	9.50	Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.62	Vënd.	—
Ruble rasesci Cump.	128.—	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	58.60	Vënd.	—

Mărci germane Cump. 10.75 Vënd. —
Seris. fonc. Albina 5% 100.75 Vënd. 101.75

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu.

Orele de cassă dela 8—1.

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungară.

„ALBINA“
INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII
FILIALA BRAȘOV

Cec-Conto
la postă
Nr. 505.

primesce depunerii spre fructificare pe lângă 4 1/2 %
netto, solvindă însași darea de interese;

sconteză polițe comerciale cu 5 1/2 %;

accordă imprumuturi cambiale și cambial-ipotecari cu 6 %;

deschide credite în cont corrent sub cele mai avantagiöse condițiuni;

accordă împrumuturi pe hârtii de valoare, monede, giuvaere și mărfuri cu 6 %;

cumpără și vinde cu prețurile cele mai convenabile monede și hârtii de valoare indigene și străine, în special de cele romănesci;

rescumpără fără nici o detragere cupone, escompteză cupone înainte de scadență, și

cumpără cu cel mai urcată preț cupone dela efecte române;

efectuează în modul cel mai încasări și plăți pe piețele din țară și streinătate,

esecută în comisiune ori-ce însărcinări de bancă sub cele mai ieftine condițiuni;

închiriează magazine și locuri libere de depou, pe teritoriul său strada Gării Nr. 45, care, situată nemijlocit lângă gara drumului de fier de stat, e legată prin șine proprii cu acesta și investită cu dreptul de vămire și cântărire oficiosă prin organele drumului de fier de stat;

primesce în calitatea sa ca reprezentanță principală a societății de asigurare EQUITABLE din New-York oferte pentru asigurări pe viață sub condițiunile favorabile, particulare a acestei societăți.

Onorabilelor administrațiuni de fonduri și p. t. D-lorū capitaliști le recomandă pentru plasarea de capitale

Scrisurile fonciare de 5% ale „Albinei“

ale căroră cupone se rescumpără semestrul fără nici o detragere, și cari se află de vëndare în cursul zilei a bursel din Budapesta, în piese de 500, 1000 și 2000 de corone. Comparendă cursurile și produsul celorlalte efecte indigene, se pôte susține cu totă dreptul, că

Scrisurile fonciare „Albina“ de 5%

suntă adă relativă cele mai ieftine și totodată mai productive din efectele cotate la bursa din Budapesta.

Bonitatea absolută a foncierelor „Albina“ e garantată prin valorea cel puțin întreită a ipotecelor pe ba-a căroră se esmit, prin fondul special de asigurare a scrisurilor fonciare care e de fl. 200,000 și în fine prin totalitatea oră și cărei alte averi a institutului.

84 - *

Orele de cassă dela 8—1.**Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.****Sosirea trenurilor în Brașov:**

I. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: — ore — m. diminēta.
Trenul de persoane: 8 ore diminēta.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute sēra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după amēd. f.
Trenul de persoane: 9 ore 8 minute sēra.
Trenul accel.: — ore — minute sēra.

3. Dela Zērnesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ore 36 min. diminēta.
Trenul mixt: 1 ora 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 ore — min. sēra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dimin.
Trenul de persoane: 1 ora 46 m. d am.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. sēra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persoane 7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

I. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. diminēta.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. sēra.
Tr. accelerat: — ore — min. sēra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — ore — m. dimin.
Trenul mixt: 11 ore înainte de amēd. f.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zērnesci. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 ore 35 min. diminēta.
" " 4 " 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 ore — min. sēra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persoane: 3 ore 1 după am.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persoane 6 ore 40 min. sēra.

*) Acest tren circulă numai Joia, Dumineca și la sērbători.

TRAGEREA LOTERIEI POIMĂNE.**Grăbiți-vē**

cu cumpărarea de losuri a

LOTERIEI de CLASA UNG.

de bani,

de ore-ce tragerea losurilor clasa I va fi

la 16 Octomvre 1895.

Câștigul principal: Un milion,

apoi: 400,000, 200,000, 100,000, 80,000, 60,000, 50,000, 40,000, 30,000, două à 20,000, trei à 15,000 cinci à 10,000, deșpre-dece à 8000, două decē și șēpte à 6000 cor. etc. „fără nici un scădēmēt, în bani gata.“

Losuri întregi I clasă fl. 20	Losuri întregi, pentru ambele clase fl. 40
„ jumētăți I cl. „ 10	„ jumētăți „ 20
„ a patra parte „ 5	„ a patra parte „ 10
„ a decē „ 2	„ a decē „ 4
„ a doua-decē p. „ 1	„ a doua-decē p. „ 2

se mai pot căpăta împreună cu planul jocului la

Cassa de bancă
IACOB L. ADLER.

786,7—7

Al treilea los câștigă!